

Sygn. akt I C 1265/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2022 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym: sędzia Marcin Kolasiński

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2022 roku w Grudziądzu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. H. (H.)**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda M. H. kwotę 221,40 zł (dwieście dwadzieścia jeden złotych i 40/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 8 sierpnia 2019 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda M. H. kwotę 74,60 zł (siedemdziesiąt cztery złote i 60/100) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;

IV. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grudziądzu tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa:

- od powoda M. H. kwotę 301,99 zł (trzysta jeden złotych i 99/100)

- od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 134,41 zł (sto trzydzieści cztery złote i 41/100).

Sygn. akt I (...) 1265/21

UZASADNIENIE

M. H. wniósł pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 719,55 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 8 sierpnia 2019 roku do dnia zapłaty, jak również o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podała, że 18 maja 2019 roku doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd C. (...) należący do K. J.. Pojazd sprawcy zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. P. wynajął od powoda samochód zastępczy, z którego korzystał od 20 do 29 maja 2019 roku. Powód w drodze cesji nabył od poszkodowanego wierzytelność z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Za najem powód wystawił fakturę na kwotę 1549,80 zł. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność i wypłacił powodowi 830,25 zł. Do zapłaty pozostała kwota 719,55 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Pozwany przyznał swoją odpowiedzialność z tytułu zdarzenia drogowego. Nie zakwestionował okresu najmu pojazdu zastępczego, tylko przyjętą przez powoda stawkę dobową najmu. Pozwany mógł zapewnić poszkodowanemu

samochód za niższą stawkę 75 zł brutto. P. nie skorzystał z tańszej oferty pozwanego, mimo że został powiadomiony o ofercie najmu w czasie rozmowy telefonicznej przy zgłoszeniu szkody, jak i w późniejszej korespondencji. Tym samym poszkodowany zwiększył rozmiar szkody. Powód nie udowodnił, żeby poszkodowany poniósł z tytułu najmu pojazdu zastępczego jakiegokolwiek koszty. Ponadto pozwany zakwestionował legitymację czynną powoda, gdyż umowa cesji nie zawiera informacji o podstawie przysporzenia ani o wysokości zbywanej wierzytelności (k. 50-54).

Sąd rozpoznał sprawę w postępowaniu uproszczonym (k. 76).

Sąd ustalił, co następuje:

19 maja 2019 roku doszło do zdarzenia drogowego z udziałem dwóch pojazdów, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd C. (...) należący do K. J.. Sprawcą kolizji był kierujący innym samochodem, który posiadał ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej pojazdu mechanicznego w (...) S.A.

Okoliczności bezsporne.

K. J. telefonicznie zgłosił szkodę do (...). W czasie rozmowy został poinformowany o możliwości bezkosztowego wynajmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela ze współpracującej z nim wypożyczalni. K. J. od razu oświadczył, że chce wynająć pojazd we własnym zakresie. Przyjmujący zgłoszenie przedstawił ofertę najmu za pośrednictwem (...) samochodów zastępczych od klasy A do D. P. został m.in. poinformowany, że za pojazd zastępczy klasy (...), do której należał uszkodzony C. (...), przysługuje maksymalnie stawka 95 zł brutto za dobę. Przyjmujący zgłoszenie nie powiedział, że przy najmie dłuższym niż 7 dni stawka jest niższa i wynosi 75 zł za dobę. K. J. został poinformowany o akceptowanych przez (...) stawkach najmu i że tylko do tej wysokości zostaną pokryte, na co poszkodowany odpowiedział: „dobrze”. Wobec oświadczenia K. J., że wynajmie pojazd zastępczy we własnym zakresie, (...) nie złożył oferty najmu konkretnego samochodu z konkretnej wypożyczalni. W maju 2019 roku (...) miało zawartą umowę z wypożyczalnią pojazdów zastępczych (...)

Dowody:

- informacja wypożyczalni (...) z 17.05.2019 r. o dostępności pojazdów klasy (...) (k. 55),
- umowa między (...) S.A. a (...) (płyta na k. 58),
- rozmowa telefoniczna w elektronicznych aktach szkody (płyta na k. 58; czas rozmowy od 5:40 do 6:17),
- pisemne zeznania świadka K. J. (k. 97, 99).

W okresie naprawy samochodu, tj. od 20 do 29 maja 2019 roku, K. J. korzystał z samochodu zastępczego F. (...), który wynajął od M. H.. Samochód był mu potrzebny do czynności życia codziennego i sporadycznie prowadzenia działalności. Za 9 dni korzystania z samochodu zastępczego wynajmujący wystawił fakturę na kwotę 1549,80 zł brutto (172,20 zł brutto za dobę). Na podstawie umowy cesji z 24 czerwca 2019 roku K. J. zbył wierzytelność z tytułu najmu pojazdu na rzecz M. H..

Dowody:

- umowa najmu pojazdu zastępczego z pełnomocnictwem, cennikiem, ogólnymi warunkami najmu i oświadczeniami najemcy (k. 8-16),
- zawiadomienie (...) o najmie (k. 17),
- umowa cesji z wierzytelności z 24.06.2019 r. (k. 18),
- faktura wystawiona przez M. H. (k. 19),

- rozpisanie dni najmu pojazdu zastępczego (k. 33-39),
- pisemne zeznania świadka K. J. (k. 97, 99).

Dobowa stawka najmu pojazdu zastępczego segmentu (...) u M. H. (172,20 zł brutto) mieściła się w zakresie stawek stosowanych na rynku lokalnym w maju 2019 roku. Stawka na rynku lokalnym wynosiła od 85 zł netto (104,55 zł brutto) do 274,80 zł netto (338 zł brutto) i średnio 179,90 zł netto (221,28 zł brutto).

Dowód:

- pisemna opinia biegłego z dziedziny techniki motoryzacyjnej mgr. inż. M. P. (k. 108-119).

M. H. pismem z 27 czerwca 2019 roku zgłosił w (...) roszczenie z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego, wzywając do zapłaty kwoty 1549,80 zł w terminie 30 dni. Decyzją z 10 lipca 2019 roku zakład ubezpieczeń przyznał z tego tytułu kwotę 830,25 zł, nie kwestionując czasu najmu, lecz stawkę dobową, która według ubezpieczyciela dla samochodu z segmentu (...) powinna wynosić 75 zł netto (9 x 75 zł = 675 zł + VAT 23%). M. H. złożył reklamację na decyzję, której (...) nie uwzględnił.

Dowody:

- zgłoszenie szkody wraz z potwierdzeniem nadania (k. 20-23),
- decyzja o przyznaniu odszkodowania z 10.07.2019 r. (k. 24-26),
- reklamacja z 3.06.2020 r. z potwierdzeniem nadania i odbioru (k. 27-29, 41),
- decyzja (...) z 16.06.2020 r. o nieuwzględnieniu reklamacji (k. 30-32).

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony powyżej stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dokumentów wymienionych w poprzedniej części uzasadnienia, nagrania rozmowy telefonicznej, w czasie której zgłoszono szkodę, jak również w oparciu pisemną opinię biegłego z dziedziny techniki motoryzacyjnej mgr. inż. M. P. i częściowo o zeznania świadka K. J..

Dokumenty nie były kwestionowane przez strony, w związku z czym stanowiły wiarygodną podstawę ustaleń faktycznych.

Podobnie strony nie kwestionowały opinii biegłego sądowego.

Sąd co do zasady dał wiarę zeznaniom świadka K. J., za wyjątkiem odpowiedzi na pytanie 12., gdzie świadek zeznał, że nie został poinformowany o konsekwencjach nieskorzystania z propozycji organizacji najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem (...) (k. 98-99). Co innego wynikało bowiem z rozmowy telefonicznej, w czasie której osoba przyjmująca zgłoszenie szkody wyraźnie wskazała, jakie stawki i za jakiej klasy pojazd ubezpieczyciel akceptuje.

Na podstawie art. 235² § 1 pkt 4 k.p.c. sąd pominął dowód z akt szkody, które - pomimo nałożonego zobowiązania - nie zostały przedłożone przez stronę pozwaną (k. 44, 82v). Ostatecznie brak tych akt nie miał istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, a sąd dysponował wystarczającym materiałem dowodowym bez potrzeby stosowania wobec pozwanego konsekwencji procesowych wynikających z art. 233 § 2 k.p.c.

Ponadto na podstawie art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c. sąd pominął wniosek dowodowy zawarty w punkcie 8. pozwu (k. 3v, 82v). Pozwany załączył do odpowiedzi na pozew płytę z umową z wypożyczalnią współpracującą, czym sam z siebie wykonał zobowiązanie z punktu 7. pozwu. Zdaniem sądu, wobec kategorycznej postawy poszkodowanego w czasie zgłoszenia szkody, który od razu stwierdził, że wynajmie pojazd zastępczy we własnym zakresie, i braku zmiany tej decyzji w późniejszym czasie, ubezpieczyciel nie był zobowiązany do składania konkretnej oferty najmu, a jedynie

poinformowania o skutkach takiego wyboru. Ustalanie, czy wypożyczalnia współpracująca z (...) miała odpowiedni tabor pojazdów na dzień rozpoczęcia najmu przez poszkodowanego, tylko przedłużałoby niniejsze postępowanie.

Ustalone przez sąd okoliczności faktyczne można było uznać w znacznej części za bezsporne między stronami, a pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia drogowego, jak również potrzeby i czasu najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego. Spór natomiast dotyczył wysokości stawki dobowej za najem pojazdu zastępczego, a w konsekwencji, czy poszkodowany nie przyczynił się do zwiększenia rozmiaru szkody poprzez wybór droższej oferty (172,20 zł brutto u powoda i 75 zł netto u pozwanego).

W myśl art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia (art. 34 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych /tekst jedn. Dz. U. z 2022 r., poz. 621 ze zm./).

Zdaniem sądu co do zasady zgodzić się należy ze stanowiskiem strony pozwanej, że w przypadku, gdy ubezpieczyciel zaoferuje osobie poszkodowanej najem pojazdu zastępczego po niższej cenie, poszkodowany powinien z tej oferty skorzystać, chyba że zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające wynajem samochodu od innego podmiotu. Za powszechnie znany można uznać fakt, że stawki najmu w wypożyczalniach współpracujących z ubezpieczycielami są niższe od tych na wolnym rynku. Warunkiem skorzystania z oferty ubezpieczyciela jest jednak to, że ubezpieczyciel rzeczywiście przedstawi poszkodowanemu ofertę najmu pojazdu zastępczego i że będzie w stanie pojazd ten podstawić w odpowiednim czasie.

Jak już wspomniano, poszkodowany K. J. w czasie telefonicznego zgłoszenia szkody od razu stwierdził, że wynajmie pojazd zastępczy we własnym zakresie, co - w ocenie sądu - zwalniało pozwanego od przedstawienia konkretnej oferty najmu samochodu zastępczego. Ubezpieczyciel może proponować, ale nie narzucać podmiotu, u którego pozwany wynajmie pojazd zastępczy. W czasie rozmowy K. J. został poinformowany, jakie stawki dobowe za najem są przez ubezpieczyciela akceptowane. Poszkodowany przystał na takie warunki, odpowiadając „dobrze”. Wiedział, że (...) pokryje koszty najmu do wysokości tej właśnie stawki (dla samochodów segmentu (...) - 95 zł netto). Musiał liczyć się z konsekwencjami wyboru droższej oferty, tzn. że ubezpieczyciel nie zapłaci za najem przewyższający stawkę 95 zł netto za dobę. Poszkodowany przyczynił się więc do zwiększenia rozmiaru szkody (art. 362 k.c.).

Reasumując, stronie powodowej należał się zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego za 9 dni, przy przyjęciu stawki 95 zł netto za dobę. Wyplacając odszkodowanie w kwocie 830,25 zł, pozwany jednak niezasadnie zastosował stawkę o 20 zł niższą, tj. 75 zł za dobę + VAT 23% (9 dni x 75 zł = 675 zł + 155,25 zł). W wypożyczalni współpracującej z pozwanym stawka za wynajem pojazdu zastępczego segmentu (...) wynosiła 95 zł - gdy okres najmu wynosił do 7 dni, i 75 zł - gdy czas najmu przekraczał 7 dni (str. 61 umowy na płycie na k. 58). K. J. został jednak poinformowany tylko o tej pierwszej stawce, wobec czego nie mógł spodziewać się, że przy najmie trwającym dłużej otrzyma mniejszy zwrot kosztów. Skutki nieprecyzyjnego pouczenia poszkodowanego przez osobę przyjmującą zgłoszenie obciążały ubezpieczyciela. Wyplacone odszkodowanie było więc zaniżone i powinno być powiększone o 20 zł za dzień najmu + VAT 23% (9 dni x 20 zł = 180 zł + 41,40 zł). Do zapłaty pozostało więc 221,40 zł.

Mając powyższe na uwadze, sąd orzekł, jak w punkcie I. sentencji wyroku. O odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeczono w myśl art. 481 § 1 i 2 k.c. Zgodnie z żądaniem pozwu odsetki zasądzono od 8 sierpnia 2019 roku, która to data przypadała po upływie 30-dniowego terminu od zgłoszenia szkody przewidzianego w art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, jak i po wydaniu decyzji o przyznaniu odszkodowania (10 lipca 2019 roku).

W pozostałej części powództwo zostało oddalone jako niezasadne, o czym sąd orzekł w punkcie II. wyroku.

O kosztach procesu w punkcie III. wyroku orzeczono na zasadzie art. 100 k.p.c., art. 99 k.p.c. i art. 98 § 1¹ k.p.c. Powód wygrał niniejszą sprawę w 30,8%, ponosząc koszty procesu w wysokości 887 zł, na które składały się opłata od pozwu w wysokości 100 zł, wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 270 zł (§ 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych /Dz. U. z 2018 r., poz. 256/), opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, opłata 100 zł za uzasadnienie postanowienia z 21 lipca 2021 roku o przekazaniu sprawy według właściwości (k. 70) oraz zaliczka na biegłego w wysokości 400 zł. Należał się mu zatem od pozwanego zwrot kwoty 273,20 zł, stanowiącej 30,8% poniesionych kosztów procesu. Natomiast pozwany wygrał proces w 69,2%, ponosząc koszty w łącznej wysokości 287 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 270 zł i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Należał się mu zatem od powoda zwrot kwoty 198,60 zł, stanowiącej 69,2% poniesionych kosztów procesu. Po stosunkowym rozliczeniu tych kosztów, sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda koszty procesu w wysokości 74,60 zł.

W punkcie IV. sentencji wyroku, na podstawie art. 113 ustawy z 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r., poz. 1125), sąd orzekł o nakazaniu ściągnięcia od powoda i pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grudziądzu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa. Wydatki związane z postępowaniem, tymczasowo poniesione przez Skarb Państwa, wynosiły 436,40 zł i składały się z części wynagrodzenia biegłego niepokrytej z zaliczki uiszczonej przez powoda (836,40 zł /k. 121/ – 400 zł zaliczki). Na powoda przypadła zatem do pobrania kwota stanowiąca 69,2% wydatków, a na pozwanego 30,8% wydatków, tj. w zakresie, w jakim strony przegrały niniejszą sprawę.